

[Lønger]

kommuner, der er nødt til hurtigt at mindske driftsomkostningerne – de kan nemlig påvirkes på kort sigt. Og så er de nødt til for 1986s vedkommende at mindske anlægsudgifterne – det kan man nemlig godt nå – for de ved ikke, hvad der sker. Det er den konsekvens, som kommunerne bliver nødt til at tage af den økonomiske nødvendighed, regeringen skaber med dette her – og det på trods af udskydelser år efter år af meget vigtige anlægsarbejder, som der er behov for rundt omkring i kommunerne, og som man har udskudt til bedre tider. Det, man anede som et lys forude, i det mindste med et sikkert budgetterings- og planlægningsgrundlag, får regeringen ganske slået i stykker ved dette indgreb, der endnu en gang betyder, at kommunerne vil være nødt til at ændre midt i et budget, der allerede er vedtaget.

På kort sigt vil man skære ned i servicen. På længere sigt er man nødt til at skære ned i anlægsudgifterne, også mere, end det måske senere vil vise sig var nødvendigt, men alene på grund af usikkerheden omkring dette her. Det er for kommunernes vedkommende som at spille med blind makker, og vi kan ikke anbefale ministerens lovforslag.

Steffensen (KrF):

Alle ved, at en væsentlig opgave for denne regering er at få styr på landets økonomi. Alle ved også, at det er ikke muligt, hvis man ikke har styr på og kontrol med de mange midler, der fordeles, og som administreres af kommuner og amtskommuner. Det er da også glædeligt at bemærke, at der er stor forståelse for det i kommunale kredse, om end der naturligvis kan være en forskellig opfattelse af, hvordan man nu gør det bedst og mest retfærdigt.

Men i princippet er der også forståelse for, at det beløb, som ministeren har nævnt i sit lovforslag nr. L 82, de 4,5 mia kr., er et beløb, som i hvert fald på en eller anden måde må, skal vi sige styres af regeringens politik sat i relation til de ønsker, kommunen selv måtte have.

Ministeren siger i sin fremsættelsestale, at tilskudsreduktionen vil ske ved en a conto-nedsættelse i 1985, og at der endvidere påbegyndes forhandlinger med kommunerne med hensyn til en varig konjunkturregulering af kommunernes økonomi for 1986 og frem-

over. Jeg synes, det er meget væsentligt, at ministeren understreger dette, for såvel ministeren som alle andre ved jo, at de løsninger, som skal findes, nødvendigvis må findes i fællesskab, men det er og bliver landets regering, der har ansvaret for den samlede økonomi i dette land.

Derfor er kristeligt folkeparti enig med ministeren i udspillet omkring dette her, og vi er enige i, at det, der er lagt frem for 1985, er en nødvendig ting, også når det er således, at kommunerne heller ikke er uforstående over for problemerne. Her vil jeg godt sige, at de 2 pct.s garanti er noget ganske værdifuldt, for det betyder, at der ikke er nogen kommuner, der kommer urimeligt i klemme i 1985.

Så tror vi også, der er god mulighed for at finde en varig løsning med kommunerne om, hvordan vi bedst får det gjort fremover i tiden, der kommer efter 1985. For den varige konjunkturregulering er måske, når det kommer til stykket, det allervigtigste i lovforslaget, og her synes jeg det er løfterigt, at ministeren i sin fremsættelsestale gør opmærksom på en lang, lang række ting, som nu skal forhandles med kommunerne.

Vi kan støtte ministerens lovforslag, og vi har tiltro til, at det bliver et vigtigt element i regeringens saneringsplan omkring økonomien.

Poulsgaard (FP):

Når kommunerne har for mange penge i kassen, burde løsningen naturligvis være, at de nedsatte deres indkomstskatteprocent, og det ville da være en lykke, hvis vi fik kommuner, som udskrev nul indkomstskat, på samme måde som vi allerede har kommuner uden grundskyld. Det bedste grundlag for finansiering af de kommunale udgifter er behovstilskud fra staten.

Lovforslag nr. L 82 går ud på det stik modsatte. På grund af den slappe politik, regeringen fører, er der underskud, og så vil staten plyndre kommunekasserne for at klare nogle af de mange frådserier, som finanslovsforslaget vrimler med. Vi har nævnt dem utallige gange, kultur, udenrigsbudget, erhvervstilskudsordninger – vi kunne blive ved. Den holdning stemmer fremskridtspartiet imod. Staten skal tvinges til at spare på